

Гуфторхой

Мансури Ҳошимии Ҳурасонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари хифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Ҳурасонӣ хафизаҳуллоҳ таболло

Коди гуфтор: 12

Муқаддамот

Хуччат

Халифаи Худованд дар замин

Ривоёти расида аз халифаи Худованд
дар замин

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

Чаҳор гуфтор аз он ҳазрат ҳокӣ аз инки ҳар кас халифаи Худованд дар заминро мешиносад, вале ба сабаби узре ба ӯ дастрасӣ намеёбад, метавонад ба ривояти асҳобаш аз ӯ дар замони ҳаёти ӯ аҳз намояд.

1. أَخْبَرَنَا وَلِيْدُ بْنُ مُحَمَّدٍ السَّجِسْتَانِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ الْهَاشَمِيَّ الْخَرَاسَانِيَّ يَقُولُ: الرَّأْيُ ظُنُونٌ وَالرَّوَايَةُ ظُنُونٌ وَالظُّنُونُ لَا يُعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئاً، إِنَّمَا الْعِلْمُ السَّمَاعُ مِنَ الْمَجْعُولِ! قَلْتُ: وَمَا تُرِيدُ مِنَ الْمَجْعُولِ؟ قَالَ: مَنْ جَعَلَهُ اللّٰهُ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ وَإِمَامًا لِلنَّاسِ! قَلْتُ: رُبَّمَا يَسْمَعُ الرَّجُلُ مِنَ الْمَجْعُولِ فَيَخْرُجُ مِنْ عِنْدِهِ فَيُرْوِي لِإِلْحَوَانِهِ مَا سَمِعَهُ مِنْهُ فَيَأْخُذُونَ بِرِوايَتِهِ! قَالَ: لِيَسْ هَذَا مُرَادِي مِنَ الرَّوَايَةِ إِنَّمَا أَرْدَثُ الرَّوَايَةَ عَنِ الْأَمْوَاتِ! فَحَدَّثُوا عَنِ الْمَجْعُولِ مَادَمَ حَيَّا فَإِذَا مَاتَ فَأَرْجَعُوهُ إِلَى خَلِيفَتِهِ وَحَدَّثُوا عَنْهُ وَلَا تَتَّخِذُوهُ مَهْجُوراً تُحَدَّثُوا عَنِ الْمَيِّتِ فَتَرَلَ قَدْمَ بَعْدَ ثُبُوتِهِ وَتَدُوْقُوا السُّوَءَ بِمَا صَدَّدُتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَكُمْ عِذَابٌ عَظِيمٌ!

Тарҷумаи гуфтор:

Валид ибни Маҳмуди Саҷистонӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам Мансури Ҳошимии Ҳурносонӣ мефармояд: Раъй занн аст ва занн чизеро аз ҳақ кифоят намекунад; Илм танҳо шунидан аз гумошта аст! Арз кардам: Манзурратон аз гумошта чист? Фармуд: Касе ки Худованд ӯро ба унвони халифае дар замин ва имоме барои мардум гумоштааст! Арз кардам: Чи басо марде аз гумошта мешунавад, пас аз назди ӯ берун меравад ва чизе ки аз ӯ шунидаастро барои бародаронаш ривоят мекунад, пас онҳо ба ривояти ӯ аҳз мекунанд! Фармуд: Манзур аз ривоят ин нест, манзуратанҳо танҳо ривоят аз мурдагон аст! Пас аз гумошта то ҳангоме ки зинда аст ривоят кунед, пас чун аз дунё рафт ба халифаи ӯ руҷӯй кунед ва аз ӯ ривоят намойед ва ӯро во нагузоред ки аз даргушашта ривоят кунед, пас гоматон пас аз устуворӣ билағзад ва бадиро бичашед ба сабаби инки аз роҳи Худованд боз доштед ва барои шумо азобӣ азим аст!

2. أَخْبَرَنَا أَبُو بَكْرُ بْنُ عَبْدِ الْبَارِيِّ قَالَ: صَادَقْتُ الْمَنْصُورَ فِي بَعْضِ هَذِهِ الْجَبَالِ - وَأَوْمَأْتُهُ إِلَيْهِ جَبَالَ بَامِيرَ - وَهُوَ عَلَى حِمَارٍ وَلَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَقُلْتُ لَهُ: أَنْتَ الَّذِي تَقُولُ إِنَّ اللّٰهَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ مَنْ لَقِيَ اللّٰهَ وَهُوَ لَا يَعْرِفُهُ فَقَدْ لَقِيَهُ وَهُوَ عَلَيْهِ سَاخِطٌ؟! قَالَ: نَعَمْ! قَلْتُ: فَأَخِرِنِي عَنْ هَذَا الْخَلِيفَةِ أَهُوَ مِنْكُمْ خَاصَّةً أَوْ مِنْكُمْ وَمِنْ سَائِرِ قَرِيبِهِ عَلَى حَدَّ سُوءِ؟ قَالَ: لَا وَاللّٰهُ بِلِّهٖ مُوْمَنٌ خَاصَّةً وَلَيْسَ لِقَرْشِيٍّ غَيْرَنَا فِيهِ نَصِيبٌ! قَلْتُ: فَأَخِرِنِي عَنِ النَّاسِ هُلْ عَلَيْهِمْ إِذَا بَلَغُوا الْحُلُمَ أَنْ يَرِدُوا عَلَيْكُمْ وَيَأْخُذُوا عَنْكُمْ مُشَافَّهَةً؟! قَالَ: نَعَمْ وَاللّٰهُ كَمَا عَلَيْهِمْ جُمُحُ الْبَيْتِ مِنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا! قَلْتُ: فَأَخِرِنِي

Муқаддамот; Ҳуччат; Халифаи Худованд дар замин; Ривоёти расида аз халифаи Худованд дар замин

عَمَّنْ لَا يَسْتَطِيعُ إِلَيْكُمْ سَبِيلًا أَلَهُ أَنْ يَأْخُذُ بِمَا يَرْوِي الشَّقَاتُ عَنْ
حَيْنَا وَلَا يَأْخُذُ بِمَا يَرْوُونَ عَنْ مَيِّتِنَا! قَلْتُ: لِمَاذَا؟ قَالَ: لِأَنَّ كُلَّ حَيٍّ مِنْ
الْحَيِّ مِنَ الْمُلْمِسِ! قَلْتُ: فَإِنْ لَمْ يَرَوْهَا عَنِ الْحَيِّ مِنْكُمْ فَلَمَّا أَنْ يَأْخُذُ بِمَا يَرْوُونَ عَنْ أَمْوَاتِكُمْ؟ قَالَ: يَأْخُذُ
غَيْرَ مَرْضِيٍّ وَلَا مَأْجُورٍ وَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ لَمْ يَرَوْهَا عَنِ الْحَيِّ مِنْ
كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ الْقُولُ عَلَى الْكَافِرِينَ! ﴿١٧﴾

Тарчумай гуфтор:

Абубакр ибни Абдулборй моро хабар дод, гуфт: Бо Мансур дар бархӣ аз ин кӯҳҳо – ва бо даст ба кӯҳҳои Помир ишора кард – бархӯрд кардам ки савор бар харе буд ва касе аз асҳобаш бо ў набуд, пас ба ў гуфтам: Оё ту касе ҳасти ки мегӯйи: Худоро дар замин халифае ҳаст ки ҳар кас бидуни шинохти ў ба мулоқоти Худо биравад, дар ҳоле ки мулоқоти ў рафта ки бар ў хашмгин аст?! Фармуд: Оре! Гуфтам: Манро аз халифа хабар бидех ки оё сирфан аз миёни шумо (Ҳошимиён) аст ё аз миёни шумо ва сойири Курайш ба гунаи яксон? Фармуд: На ба Худо савганд, балки сирфан аз миёни мост ва ҳеч Қурайшие чуз моро дар ў насибе нест! Гуфтам: Пас манро хабар бидех аз марум ки оё бар онҳо пас аз расидан ба ҳадди таклиф воҷиб аст ки ба назди шумо биёянд ва мустақимона аз шумо аҳз кунанд? Фармуд: Оре ба Худо савганд, ҳамон тавр ки ҳаҷчи хонаи Худо бар ҳар кас аз онҳо ки иститоъати раҳсипор шудан ба сӯй онро дорад воҷиб аст! Гуфтам: Пас манро хабар бидех аз касе ки иститоъати раҳсипор шудан ба сӯй шуморо надорад, оё метавонад ба чизе ки афроди қобили эътимод барои ў аз шумо ривоят мекунанд аҳз кунад? Фармуд: Ба чизе аҳз мекунад ки афроди қобили эътимод аз зиндаи мо ривоят мекунанд ва ба чизе ки аз мурдаи мо ривоят мерасад аҳз намекунад! Гуфтам: Ба чи хотир?! Фармуд: Ба хотири инки ҳар зиндае аз мо имоме барои аҳли замони худ аст ва зиндаи мо барои мурдаямон вогузозта намешавад! Гуфтам: Агар онҳо аз зиндаи шумо ривоят накарда бошанд, оё ў метавонад ба чизе ки аз мурдагони шумо ривоят кардаанд аҳз кунад? Фармуд: Аҳз мекунад беонки писандида ва шойисати подош бошад ва гуноҳи он бар гардани касоне аст ки аз зиндаи мо ривоят накардаанд ва ин сухани Худованди баландмаргаба аст ки фармуд: <<То касеро бим диҳад ки зинда аст ва сухан бар коғирон рост ояд>> (Ёсин/ 70)!

Муқаддамот; Ҳуччат; Халифаи Худованд дар замин; Ривоёти расида аз халифаи Худованд дар замин

3. أَخْبَرَنَا هَاشِمُ بْنُ عَيْبَدِ الْخَجَنْدِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ لِرَجُلٍ: عَلَيْكَ بِمَا سَمِعْتَهُ مِنْ خَلِيفَةِ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ بِإِذْنِكَ هَذِينِ أَوْ حَدَّثَكَ عَنْهُ أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِهِ وَهُوَ حَيٌّ إِنَّ الْحَيَّ يَكَادُ لَا يُكَذِّبَ عَلَيْهِ وَلَوْ كَذَّبَ عَلَيْهِ لَرَدَّهُ وَهُوَ يُبَيِّنُ لِأَهْلِ زَمَانِهِ الشَّاهِدِينَ مِنْهُمْ وَالْغَائِبِينَ حَتَّى إِذَا هَلَكَ يَرْجِعُ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَيْهِ فِيهِمْ فَيَسْمَعُونَ مِنْهُ وَيُحَدِّثُونَ عَنْهُ وَلَا يَقْفُضُونَ عَلَى الْهَالِكِ وَلَا يَقْلِبُونَ إِلَيْهِ وَلَا يَقُولُونَ كَمَا قَالَ الَّذِينَ ضَلَّلُوا مِنْ قَبْلِ إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ إِنَّ اللَّهَ قَدْ جَعَلَ لَهُمْ مِثْلًا مَا جَعَلَ لِآبَاءِهِمْ كَاتِبًا عَزِيزًا وَخَلِيفَةً هَادِيًّا وَأَمْرَهُمْ بِمِثْلِ مَا كَانُوا يُؤْمِرُونَ فَمَنْ أَحَدَ عَنْ كُتُبِ اللَّهِ وَخَلِيفَتِهِ فَقَدْ أَحَدَ عَنِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَنْ أَحَدَ عَنْ هُؤُلَاءِ الْمُحَدِّثِينَ أُرْجِعَ إِنْ صَدَقُوهُ نَجِي وَإِنْ كَذَبُوهُ هَلَكَ وَإِنْ أَكْتَرُهُمْ كَاذِبُونَ!

Тарчумай гуфтор:

Ҳошим ибни Убайди Хучандӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам Мансур ба марде мефармояд: Бар ту бобд ба чизе ки бо ин ду гӯши худ аз халифаи Худованд дар замин шунидӣ ё яке аз асҳобаш дар ҳоле ки ӯ зинда аст бароят аз ӯ ҳадис кард: Чароки наздик аст бар зинда дурӯғ баста нашавад ва агар бар ӯ дурӯғ баста шавад ҳатман онро рад мекунад ва ӯ барои аҳли замони худ, чи шоҳидони онҳо ва чи ғойибонашон, табиин менамоянд, то он гоҳ ки аз дунё биравд, қасоне ки пас аз онҳо ҳастанд ба халифаи ӯ дар миёнашон руҷӯъ мекунанд, пас аз ӯ мешунаванд ва аз ӯ ҳадис мекунанд ва бар касе ки аз дунӯ рафтааст таваққуф намекунанд ва ба сӯй ӯ боз намегарданд ва монанди қасоне ки аз пеш гумроҳ шуданд намегӯянд ки мо пайравонамонро бар ойине ёфтем ва мо дар пайи онҳо равонем; Зоро Худованд барои онҳо монанди чизро қарор додааст ки барои падаронашон қарор дод, китобӣ устувор ва халифаи роҳнамо ва онҳоро ба монанди чизе амр кардааст ки онон ба он маъмур буданд! Пас ҳар қас аз китоби Худованд ва халифаи Ӯ ахз кунад, аз Худованд ва Паёмбараш ахз карда ва ҳар қас аз ин муҳаддисон ахз кунад, боз дошта мешавад; Пас агар ба ӯ рост гуфтааст бошанд начот меёбад ва агар ба ӯ дурӯғ гуфтанд бошанд ҳалок мегарданд ва аксари онҳо дурӯғгӯёнанд!

4. أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطَّالِقَانِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ مَعْرَفَةً خَلِيفَتِهِ فِي الْأَرْضِ وَالتَّفَرِّيَّ إِلَيْهِ لِتَسْمَعُوا مِنْهُ وَلِتَسْقَفُوهَا فِي الدِّينِ ثُمَّ عَلِمَ أَنَّ لَنْ تَسْفِرُوا كَافَةً فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَخَفَّفَ عَنْكُمْ وَرَضَيَ أَنْ تَسْفِرَ مِنْ كُلِّ فُرْقَةٍ مِنْكُمْ طَافِفَةً لِتَسْقَفُوهَا فِي الدِّينِ وَلِيُسْنِدُوكُمْ قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْدَدُونَ! فَأَذِنْ لِلْمُسْتَضْعَفِينَ مِنْكُمْ وَالْمُتَخَلَّفِينَ مِنْ الْمَرْضَى وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ وَالَّذِينَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَتَسْعَوْنَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَالْمُجَاهِدِينَ أَنْ يَأْخُذُوا بِمَا يَرَوْيُ لَهُمْ ذُوَّا عَدْلٍ مِنْهُمْ وَمِنْ

الَّذِينَ يُفْرُونَ لَعْلًا يَكُونُ عَلَيْهِمْ حَرَجٌ فِي دِينِهِمْ إِذَا عَرَفُوا خَلِيفَةَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَلَمْ يَسْتَطِعُو إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَا فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَجْهَلُوا خَلِيفَتَهُ فِي الْأَرْضِ أَوْ تَهْجُرُوهُ وَتَنْهَيُوهُ مَا وَجَدُتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ وَآثَارًا مِنْ آثَارِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ لَتَقْطَعُوهُ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوَصَّلَ وَتُفْسِدُوهُ فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاجِهَا وَتَخْتَنِفُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا يَتَنَكُّمْ يُقْلِدُ طَائِفَةً مِنْكُمْ رِجَالًا وَيَقْلِدُ طَائِفَةً أُخْرَى إِخْرَيْنَ وَمَنْ يَتَبَعَ خَلِيفَةَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ الَّذِي جَعَلَهُ اللَّهُ لِلنَّاسِ إِمَامًا فَقَدْ هُدِيَ إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدِيَ إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ.

Тарчумай гуфтор:

Ахмад ибни Абдурраҳими Толиконӣ моро ҳабар дод, гуфт: шунидам Мансур мефармояд: Худованд шинохти халифаи ҳуд дар замин ва кучидан ба сӯй ўро бар шумо фарз карда то аз ў бишнавед ва дар бораи дин дониш омӯзед, сипас донист ки ҳамагӣ шумо кӯч наҳоҳед кард, пас бар шумо баҳшид ва бароятон таҳиф дод ва розӣ шуд ки аз ҳар гурӯҳатон шуморе кӯч кунанд то дар бораи дин дониш омӯзанд ва қавми ҳудро пас аз инки ба надашон боз мегарданд бим диҳанд бошад ки онҳо ҳушёр шаванд! Пас ба мустазъафони аз шумо ва ҷо мондагон аз беморон ва занон ва қӯдакон ва қасоне ки дар замин сафари (тиҷорӣ) мекунанд то аз фазли Худованд бичӯянд ва муҷоҳидон изн дод то ба ҷизе ки барҳурдорони адолат аз миёнашон ки кӯч мекунанд барояшон ривоят менамоянд аҳз кунанд, то бар онҳо дар динашон тангной набошад ҳангоме ки халифаи Худованд дар заминро мешиносанд ва иститоъати раҳсипор шудан ба сӯй ўро надоранд, вале Худованд барои шумо фарз накард ки халифаи Ӯ дар заминро нашносед ё вогузоред ва аз ҷизе ки падаронатонро бар он ёфтед ва бокӣ монадаи аз осори қасоне ки пештар гузаштанд пайравӣ кунед то ҷизе ки Худованд амр кардааст то пайваста нигоҳ дошта шавадро қатъ кунед ва дар замин пас аз ислоҳаш фасод барангезед ва бо якдигар пас аз онки илм бароятон омад аз сари душманий ихтилоф намойед ки гурӯҳе аз шумо аз мардоне ва гурӯҳе аз маронӣ дигар тақлид кунед ва ҳар кас аз халифаи Худованд дар замин ки ўро имоме барои мардум қарор додааст пайравӣ кунад, ҳароина ба гуфторӣ покиза раҳнамуд шуда ва ба роҳи сутуда раҳнамун шудааст.

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно щавед.

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари хифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Ҳурсонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари ҳуд клик кунед.

Линки
боз

Сахифаи
ғасбии
юнайт

Сахифаи
гуғсизлии
юнайт

Сахифаи
канали
телеграми
юнайт